

אל לא מאן דאמר לבאי
הארץ-הנולדה הארץ אמי
בין רב ולעטש הארץ לא היה
הארץ נול ולquo לא היה
קשה. ובן שפם כוכוב
בן-היני דודבון לה' תרבה
בלולו ופושב נוי דודבון
אכזרון בונת לפוח. מושן
אבדון יוניזא צירז
הה' ובקשות לירש לה'וקו:
אל לא פלאך לא'ן אמן.
נהולקה הארץ לא היה
להן למקל מיר דהה
כל-אורן נולחה פור. וחוזה
הכי גוזרן מושן חורה
של לפלגנץ שחר הייל בנים
לחדר שפנולדו מדבר ובאו
לאין ונטול ותקד' אבוי
צוחן: יוניזא צוחן
בוי יוק. ואבון יוניזא
מצים ניניה צוחן על
הקל' קול. כה' כלו
חפר בלבון והחו' ולחלק
שקל. כל' אדור לה'וקו:
וואן. נול עמל' לבאי הארץ
תחת אביהן ואטס לה'כ'
צוחן: יוניזא צוחן
בוי יוק. ואבון יוניזא
דומבי' כו' וו' יוסף שיין
פוני' וצוחן טי' צוחן
דלא שקל' ליז'ור טפלס
בשה' טפלס כו' צוחן:
הה' רוח' וה'ק' יוניזא:
אמר. אבון לא'ל' משפט' שע'ה
ומוציא את הטפלים אפי'
הה' הלה' בן דאמ'ר לא
ליז'וא' מצט'ם כה' לא
הה' הח' דה' לא'ל' שקל'. פאי'
טפלס לא'ל' דה' דאמ'ר
אביהן בא'ז. לא'ל' איד' נגה
כני נוי. ואבון יוניזא את
נהולקה הארץ ומוציא את
הטפלים אפי' הש' קלה' נגה
שקל' בשbill' אביהן שיע'ז
טפלס מושן דה' דה' דה' נגה
אביהן לא'ז. לא'ל' דה' כה'
בשה' הוה' לו למיטוח' דצוחז'
ב' יוניז'ט' על הטפלים של'ן.
ה' יוניז'ט' ואוי צוחן לא'ל'
קרא. ומושן לעל' דצוחז'
לא' כבבנ'ו קרא. וד'ק'
קשה. אך ה' בין יוסף
דבוחו ולא אהתי אפי'
ה' כי כתבינו הום לא'ו
מושן הא' טעמא הום

תורה אור השלם

1. יְהוָה בָּרוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתָה
הַדָּחֶשׁ לְאָמֹר מִזְרָחָתֶךָ
בְּנֵי נְצָחָה גּוֹלָר אָחָד חֶבֶל
אָאָדָר וְעַמְּךָ עַם בָּר עַד אֲשֶׁר
עַד כִּי רְבָבָן ?
 2. יְהוָה שָׁׁמֶן יְהוָה
וְאַקְרָב אֶלְקָטָם קָדוֹשׁ
אָמַר עַם כִּי רְבָבָן עַל לְכָה
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְרָאתָ לְךָ שָׁם
בְּבָאָרֶץ הַפְּרִזְוּ וְזַפְּנָאָסִים כִּי
אֵץ לְדָר אֶפְרַיִם :

הגהות הב"ח

- (א) רשב"ם ד"ה תלג' וכו'.
 פין רב למעט וכו' וס כה.
 (ב) ע"ל גלים ד"ג קככ':
 (ג) ד"ה דלות וכו' נכחות
 סייער ולגור שם ועדיין:

וּמִפּוֹת

- א. אל למד לבאי
הארץ מי בין וב למעט
אי מושם דע"י החורה
חוורין להיות שני הא
מלשלמה מטה אברותם
ונגולנו נפקה. טקי י"ג.
ב. משום דחו נשוי
שבדים שבטים ולא שקול
חלחולקן אלא כח מדשר
שבדים. י"ג למא.

מספרת הש"ס

(ה) גראות כ. נט: צ"מ פ.ז.
 סוטה ה', (ג) [ע"י פלשטיין]
 למסכה ה'. ד"ה נג' מקשען
 וגמנסופות ד"ה ולפי יקודה[
 (ג) [פניהם כ] ג', ד) [צמדיכ]
 נו.

- 1 בן פרת יוסוף בן פרת עלי עין בנות אצדעה עלי טהרה: בראשית מט כב
- 2 הוליאוד בוגאל צא את קבל עיר יברך את העם ותוקה דרכם שמי ושם אכבי אcropט וצצק וזרען ולוב בערקי בראשית מה זו
- 3 וחושך ען נון ובלב נן פיבונצ'י קני נאנזבנעם הולילבם לזרע את קאנז'ה במדבר ר' ז' לה
- 4 כי אמר ר' לאן מות מומס אשיש מאן קלב נן פיבונצ'י ווילושן נן גראן
- 5 נבדר כה אכיבת מות בדורות הורה לא היה בטח עתקה חזרה הולילבם על עין עתרת קחדה כי אכיבת מות ובגנס כ' בדור לה... וופל ובלב ננסה עשדרה נבדר האליגלן ותבשען אשר מעבר לירקן הוועש ז' ירושה
- 6 בן בנות אצפוך דבנה דבנה תחת לסתים והערבה אט דת' גת' אביני צ' במדבר ז'

הנחות הב"ח

מוסך רשותי
יעול עלי עין. מוסךן מן כען
טחינה צומתן כון (ברחות)
זה: צוינן על כען
וילן כען טולן כון (שם)
וואו שולן מעלן מן כען
לעטן מלמנס סטהן הילן יולן
לעטן כון (כמ"ד. וכמי'ן)
טומחה לא?.

מוסך חספסוף
א. בורות חפר אאי
אביין. סטמ"ק. ב. שם
הארץ אוירון בעיט מוגלים
לא נולטה בכוכבה חפה, דאי
איין איברן קאן רילך
כברורה עביד ערינה. וויין.
ווע. ג. ליל מוק' לייד:
שונן נבי המוגלים טוין
תעלול בערכום שון נאי
הארץ אוירון וחוויזו מוגלים
כדי להחוות החקלאים
ויבוין היושב כלב ווילן
לטלוקם, זה און דאס' דאס'
וממציא שון יודשין בעי
המודלים נבי מוגלים
ששאוור. ז. דלא
דרכיש פסילא, סדר דרכה
ווריה לאוישן נבי אדר,
דפלגונת דונגני היה
בכ' (א'). ח. קון לבני
ליינטערל. ה. האון נוחלה
הארץ, מונחן אל מון מביא
הארץ. גוין ייגן.

האמורנו לנו [נקו] מושיע יוסוף כו'. והוא דכתיב יונתן צי ויקף נם
כלומר אין לנו סקל [יאואצ'ן] חסידין לנו מושיע לנו מושיע טהור טהור טהור
טהור עליון וכן בענין עולת עליכן: וכתיב קרי יהו עליון גלעדי עליון גלעדי.
ומתי קרא יהו עליון גלעדי. ומתי קרא יהו עליון גלעדי.

ד' רイוסף דלא שלטמא
ב' בן פורה יוסף בן
אברהו אל תקרוי עלי'
ס' ברבי חנינא אמר
רב הארץ מה דגיט
עם ואין העין שולטה בהם:
ז' אין העין שולטה בהם:
ט' נטלו חלקם: מנהני
קרא³ ויהושע בן נון
אנשים הרים מאין חיין
כתב קרא אחרינו
ני אם כלב בן יפונה
חי היה שחיו בחלקם:
ה' היה להן חלק בארכן:
ו' ירים ועדת קרח יהושע
ג' קשיא מר מקיש
לא מקיש מחלוננים
מת במודבר וזה צלפחד
דרדה וה עדת מרגלים
מחלוננים בעדרת קרח
לונגנס למרגלים ומור
מרגולים ואיל' רב פפא
קאמירין ואיל' רב פפא
מצאי מצרים נתחלה
ול' חבלי מנשה עשרה
ת' וארבעה דירחו הא
י' הארץ תמניא הו
טעמיך ולמד' לוייצאי
חר אחא דאבא הו
ו' נחלת אביחן בתוך
ז' זה להן וזה חלק בכורה
א' אמר נתן תתן ולמד'
ל' רב פפא לאבי קרא
רות קחשיב שיתה הו
עלום

לְמַאֲן דאמך לְכָאֵר הָאָרֶץ תְּרִי אָחִי דָּבָא חֹוְלָה. מַשְׁעָן כָּלָל
סֻוגָּה לְמַמְּנָה דְּלָמָּה נְגַעַת סְלָמָק צָלָמָנוּ כָּלָס מַחְמָת
נְפַמְּד עַזְמָוּת לְלָבָן מַמְמָת כְּפָל הָצִיּוֹן וְמִימָּה לְסָקָן מַלְיָאָה קְהֻמָּה
סְכוּם נָלָס בְּמַקְמָה שְׂעִיר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגַוְעַל מִינְיָה כָּלָגָר סִיסָּה

ונגדלים טפיו קה סיו גוטלען עט די
חולרא א' דסיה הפלין געל נילן מרגלייס
בגוי מתלוננישס נמלו זוכות אהי חיינן
זוכות אהי לומזישן ווון לפרט (ט)
וינ"מ לעניין חילק בכוורת דסיה כי סייע
הסכךלי חילק פטיטומ ער"ג דביה לאן
נימכח אהיין ס"ר טול חילק בכוורת
עוד קפס לאבד"ה נמי"ד גהאי סהרכ
טייל קהילר געל מרגלייס יושע וכלה
טולן חילקס וויל גה סייא להס חילק
ההילך כלל נכלת חומון צלה באהו סהרכ
כ"ה גטלו מ"ה שאנגען להן על די
חולרא מגניזס צבאו סהרכ סה ליתה
ההילמרין להקען לדכניין סאיו בעדים
טולן זוכות עגנון ורבצ"ס פ"ד לדמ"ד
ההילך גטלו מייד יסועצ
כלג מהלך מרגלייס ומפרץ קוין מן
סהרכיס מונס קוין כפטעים:
למאן דאמר תרי אהי דאבא ההו
להו ההוא מאחוויות נהלה
טבקא. קיטיל ניג"ס טפיו גמיהן
ההילמר מה יהוד דהצ'ה קוס להו גמי^ה
נירוחות נמלט נפקה נלבנן דלען
יררכשי גטון ממן זול"ה דדריסס גטון
תמן גט לייך גלחוות נמלט טפיו
גמיהן דהממר מהי דהצ'ה קוס דסיה
ההילמר גמיהן דהממר גבאי סהרכ קוח דחייט
ישא דתמי למ"י דהצ'ה קוס וסתו
גוזיס דלידיש גה סייא צוס חילק
לדרוך מײַס מהי דהצ'ה קוס
גינעמן ממן דדריליך לרבע"י: